

ВСИЧКИ-

Наш дълг е вам да сме покорни, принце.

ХАМЛЕТ-

Не, от любов, тъй както аз към вас.

Прощавайте.

/Излизат всички без Хамлет./

Какво, духът на моя

баща - въоръжен? - Не всичко в ред е:

игра коварна подозирам тука.

Да дойде само по-скоро нощта.

А до тогаз, душа, бъди спокойна:

макар и в дън-земята скрити чак,

безчестните дела ще блеснат пак.

/Излиза./